2015-32-0150-00010
Skrivelse af 23. februar 2015 fra Sydøstjyllands Politi
X sælger i august 2013 sin hingst til Y. I juni 2014, kort efter hingsten er sendt på græs, tilkalder Y dyrlæge, idet hingsten har ophørt æde og drikkelyst og "ser skidt ud". Den tilkaldte dyrlæge mener, at hesten har en Borrelia-infektion og behandler hesten, som herefter tages på stald. I juli ser dyrlægen atter hesten og konstaterer, at der er fremgang. I august afhenter X hingsten, idet hun mener, at Y har udsat den for vanrøgt. Hingsten er da mager og røntgenfoto viser, at den har en ældre kæbefraktur under opheling.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:
Såfremt det lægges til grund, at hesten den 26. august 2014 var sygeligt afmagret, og at denne tilstand skyldes manglende næring og/eller pasning, og at der ikke har været tilkaldt dyrlæge til fastlæggelse af årsagen til afmagringen samt afhjælpning heraf, har dette så indebåret, at hesten er blevet behandlet uforsvarligt, groft uforsvarligt eller mishandlet?

Svar ad 1:
På baggrund af en anmeldelse undersøger embedsdyrlægen hesten 27. august 2014 og konstaterer blandt andet: " hestens almenbefindende var upåfaldende, den bevægede sig frit rundt i boksen og åd samtidig hø. Hesten var afmagret: Alle ribben kunne tydeligt ses. Hoftehjørnerne var fremtrædende og der sås sår på ca. 7 cm i diameter på begge hoftehjørner. Sårene var under opheling. Der var et sparsomt muskellag over ryggen. Rygraden og haleroden var fremtrædende. Knoglerne i skulderpartiet, nakke og hals var fremtrædende. Hovene var let flækkede enkelte steder og havde revner. Der sås sår i kodebøjningerne (muk), der var under opheling. Ved inspektion af hovedet sås en hævelse på ca. 8 gange 3 cm andragende den venstre kæbegren, startende ca. 7 cm bag hestens mundvig. Ved palpation fandtes hævelse hård (forbenet/forbrusket), men ikke varm eller øm."

Røntgenbilleder vedlagt sagsakterne af hestens venstre kæbegren optaget 2. september 2014 viser en ældre fraktur af venstre kæbegren med begyndende opheling og knoglenydannelse.

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at denne på baggrund af foto optaget 26. og 27. august, samt undersøgelse af hesten 3. september, skønner at hestens vægtøgning i perioden fra d. 27. august 2014 til den 3.september 2014 har været betydelig (anslået 20-30 kg).

Det fremgår desuden af sagsakterne, at ejer af hingsten 10. juni 2014 opdager, at hingsten, der går på græs med nogle hopper ".. var alvorlig syg. Den ville hverken spise elle drikke og så skidt ud". I sagsakterne oplyser den tilkaldte dyrlæge: " Ved min undersøgelse finder jeg ham stående tynd og afkræftet, han havde let forhøjet temperatur 39.3 og hævede muskler, han havde øjesynligt ikke spist og drukket den pågældende dag. Vi aftaler en indledende behandling for Borrelia infektion. Vi taler sammen dagen efter, hvor Y oplyser at det er en helt anden hest, der er kommet på boks, han

spiser sit hø og drikker sit vand. Ved anden lejlighed ser jeg ham den 8. juli igen og kan se, at han er kommet sig godt."

Fra politiets afhøringsrapport fremgår, at dyrlægen 10. juni tilså hingsten på en fold. "Ved undersøgelsen fremstod hesten tynd og afkræftet. Den havde en temperatur på 39,3 og havde hævede muskler. Det skønnedes, at hesten ikke har spist og drukket pågældende dag.
Der er mange flåter i området og afhørte havde mistanke om, at det kunne være en Borrelia-infektion.

Hesten får behandling mod Borrelia samt smertelindrende medicin.
Det blev aftalt, at hesten skulle hjem på gården og på stald.
Dagen efter blev afhørte kontaktet af Y, som oplyste at hesten var i klar bedring, idet den både spiste hø og drak vand.
080714 var afhørte på gården, adresse A1 i anden anledning. Her så han hingsten, som var kommet sig godt.
Foreholdt oplysning om, at hesten havde haft et brud på kæben, oplyste afhørte, at han ikke havde undersøgt hesten siden 100614 på marken i hoven og derfor ikke kunne give nogen vurdering angående bruddet på kæben."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at hingsten gennem længere tid – uger – har gået med en ubehandlet kæbefraktur, der har givet synlige symptomer for ejeren. Hingstens situation burde for længst ved de daglige tilsyn have været erkendt og afhjulpet ved at have tilkaldt dyrlæge til hesten igen. Under sygdomsforløbet har hingsten været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 2:
Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:
Det fremgår af sagsakterne, at ejer af hingsten 10. juni 2014 opdager at hingsten, der går på græs med nogle hopper ".. var alvorlig syg. Den ville hverken spise elle drikke og så skidt ud". Det fremgår af sagsakterne, at den tilkaldte dyrlæge har mistanke om, at hesten kunne have en Borrelia-infektion. Dyrlægen oplyser, at hesten får behandling mod Borrelia samt smertelindrende medicin

og sættes på stald. Dagen efter kontakter ejer dyrlægen og oplyser at hesten er i klar bedring, idet den både spiste hø og drak vand. Det fremgår yderligere at dyrlægen 8. juli 2014 ser hingsten, "som var kommet sig godt".

Den kliniske diagnose Borrelia hos hest er kontroversiel, idet der er usikkerhed omkring, hvorvidt infektion forårsager symptomer hos heste. De kliniske symptomer, der i litteraturen angives at kunne opstå ved Borrelia-infektion (f.eks. let feber, nedstemthed, vægttab, muskelstivhed, ændret opførsel og neurologiske symptomer) er uspecifikke og dette sammenholdt med stor usikkerhed ved de diagnostiske test, gør det meget vigtigt at udelukke andre sygdomme som årsag til symptomerne. Klinisk Borreliose angives at skulle behandles med intravenøs indgift af antibiotika i flere dage, smertestillende medicin samt yderligere understøttende behandling efter behov.

Rådet vil på baggrund af sagsakterne ikke udelukke, at ejeren, efter de to dyrlægebesøg i henholdsvis juni og juli, hvor der er stillet diagnosen Borrelia, kan være bibragt en opfattelse af, at hesten gennemgik et for diagnosen Borrelia forventet sygedomsforløb. Hvorvidt dette er en formildende omstændighed beror på en juridisk vurdering.

Afgørelse:
Tiltalte fik en advarsel.
Statskassen betalte sagens omkostninger.